

– Raklie, mo thagar phenla, čuka thaj čuka phengjas mange.

– O thagar mangel phenla tut te mudarel thaj te lel man phenla, pe česke. Čuka avel leske, no tu, ma xa xoli dalkheske, davkha alav si mange but svojo “Soske so si?” si mi teta. Lakoro alav si “Soske so si?” tu ka žas pravo paš late, oj bešel filjane-e-e vešeste, filjane-e-e planinate, othe phenla, ka interesuvines tut, ka phires po na korig dikhi phenla, zagubeno manuš kaj ka xal les, kate arakhljovel thaj kate lasa lafi ka les, lafi ka des, thaj ka phenas lake mandar but sastipe, thaj me arakhljovav filjane, filjane thagareste, thaj bičalgjas tut o thagar te vikinel tut. Ovel li?

– Ovel.

– Lel pes o rakljo thaj phenel ačuka e thagareske, te kerel leke strastuni kletka leskere romnjake sičko te ovel andre v srok za sedem dena te na ovel pipnime vastesa i rakli togava ka žal, kerde laki strastuni kletka, lel o ključos pesa o raklo thaj phenel:

– Me žuvlja na mangav nikoj te pipinel me mangav te rodav tuke “Soske so si?”.

Togava več e o thagar ahalilo.

– Ov ka merel nanaj ka irinel pes other.

O thagar dikhljas les, te phrandenel, a dajkha rakli, leskere rakleske nešteš li so ačšilo gelo. Xari but, xari but, drom phirel, phirel na karig, na korig, na karig, na korig, drom phirgjas, dikhel an jekhe vešeste jekh cikokoro kolipi, obače o vudar nanaj les, o vudar vyrtinel pes jekhe phireste, kahnjakere phireste. Dikhel ačuka soste vyrtinel pes, kahnjakere phireste.

– Bože, bože, davkha da na dikhljom phenla, alo vakyti davkha da te dikhav.

Phirgjas nakarig o vudar našti dikhjol.

– Zaprisar vrato.

Op-p-p o vudar zaprisailo del andre. O žami putergjas, del andre, so te dikhel, duj masas, stolovja andre, masas duj, stolovja duj, bešlo jekhe masate, jekhe stoloste, cidel o stolos ži